

ព្រះនាមាណា ចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

តុលាការ ភ្នំពេញ
១៧៧៧

លោក វ៉ាន់ ព្រហ្មញ្ញ

សំណុំរឿង ព្រហ្មញ្ញ

លេខ : ៣៨

ចុះថ្ងៃទី ២៤ - ៩ - ៩៨

សាលដីកា

តាងនាមប្រធានាធិបតី

តុលាការ ភ្នំពេញ

លេខ : ០៦

ចុះថ្ងៃទី ០៣ - ៣ - ៩៩

បានបើកសវនាការដំណើរដោះស្រាយសាសនា : នៅថ្ងៃទី ០៣ ខែ មីនា

ឆ្នាំ ១៩៩៩ ដោយមានសមាសភាពដូចតទៅ :

- ១ - ឯកឧត្តម ឌិត មន្ត្រី ជាប្រធាន
- ២ - លោក ឆឹម ស៊ីផល ចៅក្រម
- ៣ - លោក សោម សិរីវឌ្ឍ ចៅក្រម
- ៤ - លោក ប្រាក់ ភីមសាន ចៅក្រមបណ្ឌិត
- ៥ - លោក យល់ សុខឿន ចៅក្រម

លោក វ៉ាន់ ចូនាត ក្រឡាចក្រ

តំណាងមហាស្នេហាសាលា លោក សាយ សារី ព្រះនាមាណា

ដើម្បីដំណើរដោះស្រាយសាសនា ព្រហ្មញ្ញលេខ ១៨៤ ចុះថ្ងៃទី ២៨ ខែ មីនា ឆ្នាំ ១៩៩៨ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ និង សំណុំរឿងព្រហ្មញ្ញលេខ ៣៨ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ១៩៩៨ របស់តុលាការ ភ្នំពេញ

ពីបទ : ភេរវកម្ម ចាប់ផ្តើមនិងប្រព្រឹត្តទោសកម្ម ប្រព្រឹត្តកាលពីថ្ងៃទី ២០ ខែ មីនា ឆ្នាំ ១៩៩៧ នៅក្រុងភ្នំពេញ បទល្មើសដែលបានចែងតាមច្បាប់ក្រមស្តីពីការ ឆ្លងទោសកម្ម រឿងភេរវកម្ម ។

- ផនដាច់ចោទឆ្មោះ រតន វ៉ាន់ ទីដន ចៅក្រម ភេរវបុស ភាយ ២៧ ឆ្នាំ ជាតិ ខ្មែរ របបរកស៊ី នគរបាលក្រុងភ្នំពេញ កើតនៅសង្កាត់លេខ ២ ក្រុងភ្នំពេញ ទីលំនៅមុនពេល ចាប់ខ្លួន ផ្ទះគ្មានលេខ ផ្លូវលេខ ៣០០ សង្កាត់បឹងកេងកងទី៣ ខណ្ឌចំការមន ក្រុងភ្នំពេញ ឪពុក ឆ្មោះ បឹង សារ៉ាន់ " រស់ " ម្តាយឆ្មោះ ក្រែក ចាន់ធី " រស់ " នៅស៊ីវ ។

- មេធាវី លោក វ៉ាន់ ភារា " ជាម្ចាស់ឃ្លាំងសាទុក្ខ "

- ផនរងគ្រោះឆ្មោះ ស្រី សារីទិ ចៅ ស៊ីម ភាយផុង " ជាចុងឃ្លាំងសាទុក្ខ "

ភេរវបុស ភាយ ៥០ ឆ្នាំ ទីលំនៅផ្ទះលេខ ៩៨ អ៊ី ផ្លូវកម្ពុជា ក្រោម សង្កាត់មិត្តភាពខ្មែរ-សូវៀត ក្រុង ភ្នំពេញ ។ មេធាវី ឬ អ្នកការពារ គ្មាន ។

- តាមហ្នឹងសាទុក្ខលេខ ៣៧ ចុះទី១១ ២៨ ទី ១ សីហា ឆ្នាំ ១៩៩៨ របស់លោកមេធាវី ដា តារា ការពារអោយដល់ដាច់ចោទ ដែលប្តឹងតវ៉ាពីសាលដីកាព្រហ្មទណ្ឌលេខ ១៨៤ ចុះទី១១ - ២៨ ទី ១ សីហា ឆ្នាំ ១៩៩៨ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ លើសេចក្តីសំរេចទាំងមូល ។

- តាមរបាយការណ៍លេខ ៨៤.៩៧ ចុះទី១១ ទី ១ កញ្ញា ឆ្នាំ ១៩៩៧ ការិយាល័យឧត្តម ព្រហ្មទណ្ឌវិភាគរដ្ឋានភ្នំពេញបាន រាយការណ៍ថា កាលពីទី១១ ២០ - ៨ - ៩៧ ទេសាម៉ោង១៧.០០ មានអំពើរករកម្មចាប់ចំណុះស្រូវវិភាគប្រាក់ នៅក្រុងបឹងកេងកងខ្ពស់បង្កាន់តាព្រហ្ម ខាងត្បូងស្ថានភ្នំ មានដី ក្នុងខណៈដែលលោក ស្ល សារិទ្ធិ ហៅ សឹម អាយដុង ដឹះរដ្ឋបាល ចេញពីក្រុមហ៊ុន បេតុងបង់គុន ពេលនោះ ជន ល្មើសបាន បើក រថយន្ត មក ក្រវ៉ា រថយន្ត ជន រង គ្រោះ អោយដាក់ ទៅ ចិញ្ចឹម ផ្លូវ ខាង ត្បូង ទី ៧ រួច ដល់ ល្មើស បាន រក រថយន្ត ទៅ រថយន្ត អា វ៉ាន់ ទី ៧ ពាក់ ប្រសាម ទី ៧ ពាក់ ប្រសាម មុខ កាន់ អា វ៉ាន់ អា កា ល្មាយ បង់ ពី រថយន្ត រង គ្រោះ បញ្ចូល ទ្រព្យ របស់ ពួក វា ហើយ បើក រថយន្ត ទៅ ទិស ខាង ជើង ចូល មក ក្រុង ភ្នំ ពេញ ។ លុះ ដល់ ម៉ោង ១៩.០០ ទី ១១ ដែល ជន ល្មើស បាន ទូរស័ព្ទ មក គំរាម ទា រថយន្ត ពី ប្រពន្ធ ជន រង គ្រោះ ចំនួន ៣០០.០០០ ដុល្លារ អា មេ រិក រួច ចុះ មក ចំនួន ១២០.០០០ ដុល្លារ អា មេ រិក លុយ រៀប - បលាន រៀប ទី ១ រួម មាន ១៨ ទី ១១ ក្រោយ មក ជន ល្មើស បាន ទទួល ប្រាក់ ពី ប្រពន្ធ ជន រង គ្រោះ នៅ ម៉ោង ២០.៣០ នា ទី ទី ១១ ២១ - ៨ - ៩៧ ហើយ ជន ល្មើស បាន ដោះ ទិស រង គ្រោះ ឈ្មោះ ស្ល សារិទ្ធិ ហៅ សឹម អាយដុង ទិញ ។

- បាន ឃើញ លើសេចក្តីសន្និដ្ឋាន របស់ តំណាង អយ្យការ អម តុលាការ ក្រុង ភ្នំ ពេញ លេខ ៣១៦ ចុះ ទី ១១ ទី ១៧ - ០២ - ៩៨ សំរេច ចោទ ប្រកាន់ លើ ឈ្មោះ រថយន្ត វ៉ាន់ ទី ៧ ហៅ តូ ភេ ទប្រុស អាយុ ២៦ ឆ្នាំ ពី បទ ប្រព្រឹត្ត អំពើ រក រក ម្ម ចាប់ ចំណុះ ស្រូវ វិភាគ ប្រាក់ ប្រព្រឹត្ត នៅ ភ្នំ ពេញ កាល ពី ទី ១១ ២០ - ៨ - ៩៧ តាម មា ត្រា ២ ទី ១ ច្បាប់ ដី កា រដ្ឋ ទោស អំពើ រក រក ម្ម និង បង្ក ឃ្នឹង អា ជ្ញា លើ គូ កន ។

- រឿង នេះ តុលាការ ក្រុង ភ្នំ ពេញ បាន សំរេច ចាត់ របៀប ប្រើ ប្រាស់ បទ ប្រកាន់ តាម អំណា ច សាល ក្រម របៀប លេខ ០២ " យ " ចុះ ទី ១១ ២៣ - ៥ - ៩៨ ហើយ នៅ ទី ១១ ២៥ - ៥ - ៩៨ លោក ដា តារា មេ ធាវី ជន ដាច់ ចោទ បាន ដាក់ ពាក្យ ប្តឹង សុំ អោយ ដល់ ដាច់ ចោទ ឈ្មោះ រថយន្ត វ៉ាន់ ទី ៧ នៅ ក្រោយ បណ្តោះ អាសន្ន ។

- តុលាការ ក្រុង ភ្នំ ពេញ បាន សំរេច លើសេចក្តី សំរេច មុន ក្នុង សេចក្តី លេខ ០២ " យ " ចុះ ទី ១១ ២៤ - ៥ - ៩៨ ដែល មាន ខ្លឹម សារ ដូច តទៅ :

១ - តម្កល់ ការ ឃ្នឹង ជន ដាច់ ចោទ ឈ្មោះ រថយន្ត វ៉ាន់ ទី ៧ ហៅ តូ ភេ ទប្រុស អាយុ ២៦ ឆ្នាំ រក ទុក នៅ ជន ល

២ - បដិសេធពាក្យ សុំ របស់ មេ ធាវី ជន ដាច់ ចោទ ចុះ ទី ១១ ២៥ - ៥ - ៩៨ ដែល សុំ អោយ ជន ដាច់ ចោទ ឈ្មោះ រថយន្ត វ៉ាន់ ទី ៧ នៅ ក្រោយ បណ្តោះ អាសន្ន ដា កសា របស់ ចាប់ ពី ពេល នេះ តទៅ ។

- បាន ឃើញ ហ្នឹង តវ៉ា លេខ ០៨ " យ " ចុះ ទី ១១ ០៧ - ៥ - ៩៨ របស់ មេ ធាវី ជន ដាច់ ចោទ

ដែលប្តឹង តវ៉ាពីសេចក្តីសម្រេចមុន អង្គសេចក្តីលេខ០២ " យ " ចុះ ថ្ងៃទី ២៩ ខែ មេសា ឆ្នាំ ១៩៩៨ លើ
សេចក្តីសម្រេចមុន អង្គសេចក្តីទាំងមូល ។

- បាន ឃើញ សេចក្តីសន្និដ្ឋាន របស់តំណាងមហាអយ្យការ អមសាលា ឧទ្ធរណ៍ ចុះ ថ្ងៃទី១៨
៥ - ៩៨ ថា : នៅក្នុងលើកទៀតនេះ មានបទល្មើសពីរប្រភេទ ទៀតដែលអយ្យការ អគ្គាន ការ ចា ថ ភា រ ម្ប ណ៍

- បទលួចទូរស័ព្ទ
- បទជួយដោះ ផលចោ រកម្ម , ទទួលទិញទូរស័ព្ទលួច , បទលមភតិ តដោយដូរ
លេខទូរស័ព្ទចាស់មកលេខថ្មី ។

ថ្ងៃព្រឹកទូរស័ព្ទមានមិត្តភក្តិរួមគ្នា រងសាលចំនួន៤ ឬ៥នាក់ ម្តេចគ្មាននរណាដឹង គ្មាន
នរណាជួយរក ឬ គ្រាន់តែជា កលសិរ្ស បង្ហាញថាមានព្រឹកទូរស័ព្ទចុះឈ្មោះ ព្រោះ ឈ្មោះ ថេត វ៉ាន់
ទីដន មានទូរស័ព្ទ ០២២២២២២ លេខទូរស័ព្ទដែលត្រូវសន្មតថា ថេត វ៉ាន់ទីដន ជាអ្នកប្រើទូរស័ព្ទ
នេះ ។ ហេតុដូច្នោះ ទៀតដែលត្រូវស្រាវជ្រាវ សម្លេង មុខមាត់ ភិនភាគមនុស្សទទួលប្រាក់ , លេខ
រថយន្ត ពេលចា ថ្មី , ពេលទទួលប្រាក់ ។ ល ។ ដែលមិនទាន់ឃើញមានស្រាវជ្រាវ វិញទាំងអស់ ឃើញ
ថា ការ រស្មីបអង្គ តមិនទាន់មូលទេ ។

- បាន ឃើញសាលដីកា ព្រហ្មទណ្ឌលេខ ១១៥ ចុះ ថ្ងៃទី ២៧ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ១៩៩៨
របស់សាលា ឧទ្ធរណ៍ដែលបានសម្រេច :

១ - មិនទទួលបានឈ្មោះ ឧទ្ធរណ៍ចុះ ថ្ងៃទី ០៧ - ៥ - ៩៨ របស់មេធាវីការ រកា រជនជា ថ្មីចោទ
ឈ្មោះ ថេត វ៉ាន់ទីដន ហៅ តូ ដោយហត្ថិកនេះ ប្តូរកំរិតច្បាប់ ។ ផ្អែកតាមមាត្រា១៥ ទី១ច្បាប់
ព្រហ្មទណ្ឌអន្តរកាល ។

២ - សាលដីកា នេះ ជំនុំជំរះ និង ប្រកាសជាសាធារណៈ ចំពោះ មុខមេធាវីជនជា ថ្មី
ចោទ កំពុងមុខជនជា ថ្មីចោទ បើកផ្លូវសា ទុកក្នុងកំរិតច្បាប់ ។

- បាន ឃើញ ពាក្យសុំនេរ ក្រោយលេខ ២៤៣ ចុះ ថ្ងៃទី០៣ ខែសីហា ឆ្នាំ ១៩៩៨
របស់មេធាវីការ រកា រជនជា ថ្មីចោទ ឈ្មោះ ថេត វ៉ាន់ទីដន ហៅ តូ ។

- បាន ឃើញ ដីកាសម្រេចមិន អោយជនជា ថ្មីចោទ នេរ ក្រោយ លេខ៣៧៦១ ត. ព្រ
ចុះ ថ្ងៃទី០៧ ខែសីហា ឆ្នាំ ១៩៩៨ របស់តុលាការ ក្រុងភ្នំពេញ ។

- បាន ឃើញ បញ្ជីឈ្មោះ ឧទ្ធរណ៍លេខ ២៨ " គ " ចុះ ថ្ងៃទី១១ ខែសីហា ឆ្នាំ ១៩៩៨ របស់
លោកមេធាវី ជា តារា ដែលប្តឹង តវ៉ាពីដីកាសម្រេចលេខ ៣៧៦១ ត. ព្រ ចុះ ថ្ងៃទី០៧ ខែសីហា
ឆ្នាំ ១៩៩៨ របស់តុលាការ ក្រុងភ្នំពេញ លើសេចក្តីសម្រេចទាំងមូល ។

- បាន ឃើញ សេចក្តីសន្និដ្ឋាន របស់តំណាងមហាអយ្យការ អមសាលា ឧទ្ធរណ៍ :

១ - ទទួលបានឈ្មោះ ឧទ្ធរណ៍លេខ ២៨ ចុះ ថ្ងៃទី ១១ ខែ សីហា ឆ្នាំ ១៩៩៨ របស់ឈ្មោះ
ជា តារា ជា មេធាវីការ រកា រជនជា ថ្មីចោទ ថេត វ៉ាន់ទីដន ហៅតូ ទុកជា ក្រឹម ត្រូវតាមទំរង់
ច្បាប់ តែបដិសេធចោលដោយទាន់គតិច្បាប់ ។

២ - តម្កល់សេចក្តីសម្រេចលេខ ៣៧៦១ ត.ព្រ ចុះថ្ងៃទី០៧-៨-៩៨ របស់ចៅក្រម
ស៊ើបអង្កេត ស្តីពីការមិនអនុញ្ញាតអោយជនជាប់ចោទ ថេត វ៉ាន់វ៉ែន ហៅតូ ទៅប្រកាស
ទុកជា បាន ការ តទៅ

- បាន ឃើញសាលដីកាព្រហ្មទណ្ឌលេខ ១៨៤ ចុះថ្ងៃទី ២៨ ខែ សីហា ឆ្នាំ១៩៩៨
របស់សាលា ឧទ្ធរណ៍ដែលបានសម្រេច :

១ - ទទួលបានឯកសារចុះថ្ងៃទី ១១ ខែ សីហា ឆ្នាំ១៩៩៨ របស់មេធាវីឈ្មោះ -
ជា តារា ទុកជា ត្រឹមត្រូវតាមទំនងច្បាប់ តែបដិសេធចោល ដោយខុសនឹងគតិច្បាប់ ។

២ - តម្កល់ដីកាសម្រេចលេខ ៣៧៦១ ត.ព្រ ចុះថ្ងៃទី ០៧-៨-៩៨ របស់តុលាការ
ក្រុងភ្នំពេញ ទុកជា បាន ការ តទៅ ទាំងមូល ។

៣ - សាលដីកា នេះជំនុំជំរះ និងប្រកាសជាសាធារណៈ ចំពោះមុខមេធាវី
ការពារជនជាប់ចោទឈ្មោះ ថេត វ៉ាន់វ៉ែន បើកផ្លូវសាទុកក្នុងកំរិតច្បាប់ ។

- បាន ឃើញ បញ្ជីឯកសារទុកលេខ ៣៧ ចុះថ្ងៃទី ២៨ ខែ សីហា ឆ្នាំ១៩៩៨ របស់
លោកមេធាវី ជា តារា ការពារអោយជនជាប់ចោទឈ្មោះ ថេត វ៉ាន់វ៉ែន ហៅតូ ដែល
ប្តឹងតវ៉ាពីសាលដីកាព្រហ្មទណ្ឌលេខ ១៨៤ ចុះថ្ងៃទី ២៨ ខែ សីហា ឆ្នាំ ១៩៩៨ របស់សាលា ឧទ្ធរណ៍
លើសេចក្តីសម្រេចទាំងមូល ។

- បាន ឃើញសារណាចុះថ្ងៃទី១០ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ១៩៩៨ របស់លោកមេធាវី
ជា តារា ការពារអោយជនជាប់ចោទ ជាម្ចាស់បញ្ជីឯកសារទុកធ្វើទី្រងក្នុងកំរិតច្បាប់ ។

- បាន ឃើញលិខិតបង្គាប់អោយធ្វើសារណា ឆ្លើយតប ចុះថ្ងៃទី១៨ ខែមករាឆ្នាំ១៩៩៩
របស់តុលាការកំពូល ហើយឈ្មោះ សួ សារិទ្ធ " ជាចុងបញ្ជីឯកសារទុក " បានទទួលនៅថ្ងៃទី១៨ ខែមករា
ឆ្នាំ ១៩៩៩ ប៉ុន្តែពុំបានដាក់សារណា តបមកតុលាការកំពូលតាមការកំរិតនៃច្បាប់ ។

- បានស្តាប់របាយការណ៍របស់ចៅក្រម របាយការណ៍
- បានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋាន របស់សំណងមហា អយ្យការ អមតុលាការកំពូលថា :

១ - បញ្ជីឯកសារទុករបស់លោកមេធាវី ជា តារា ការពារអោយជនជាប់ចោទ
ធ្វើទី្រងក្នុងកំរិតច្បាប់ គឺប្តឹងលើកយករឿងនេះ មកពិនិត្យពិចារណា ។

២ - ទុកជា មោឃៈសាលដីកាព្រហ្មទណ្ឌលេខ ១៨៤ ចុះថ្ងៃទី ២៨ ខែ សីហា
ឆ្នាំ ១៩៩៨ របស់សាលា ឧទ្ធរណ៍ ។

- បានស្តាប់ចម្លើយអះអាងរបស់ជនជាប់ចោទ នៅពេលជំនុំជំរះ ថា : ខ្ញុំប្រមូលសុខ
ចិត្តនិង ការចោទប្រកាន់មកលើខ្ញុំប្រមូល ខ្ញុំបានបាត់ទូរស័ព្ទទី៩ នៅប្រាសាទបុណ្យទិព្វ ហើយពុំបានប្តឹងសមត្ថកិច្ចទេ
ពេលសមត្ថកិច្ចថា ខ្ញុំខ្ញុំ គេចោទថាខ្ញុំថា បមនុស្សជំនិញកប្រាក់ ព្រោះ លេខទូរស័ព្ទដែលចោទប្រកាន់
ទារប្រាក់ពីជនរងគ្រោះនោះ ជា លេខទូរស័ព្ទរបស់ខ្ញុំដែលបានបាត់ទៅនោះ ខ្ញុំពុំបានដឹង រឿងអ្វី
ទាំងអស់ សូមតុលាការជួយរកយុត្តិធម៌ដល់ខ្ញុំប្រមូល ។ ✓

- ព្រះស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋាន ការពាររបស់លោក ជា តារា មេធាវីការពារ អោយជនជាប់ចោទ ជាម្ចាស់បង្កើនសាទុក្ខ នៅពេលជំនុំជំរះថា : ខ្ញុំបានជូនសា ណាមកតុលាការ កំពូលរួចហើយ ខ្ញុំស្នើមេត្តា តុលាការ ពិចារណាខ្លះ ការរំលោភច្បាប់របស់តុលាការ ថ្នាក់ក្រោម យោងមាត្រា ១៥ នៃច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌអន្តរកាល តុលាការ ថ្នាក់ក្រោមពុំបានពិចារណា លើការសុំ នៅក្រៅយុំទេ ក្នុងក្តីខ្ញុំមានផ្ទះ មានឪពុកម្តាយ ហើយសន្យានិងចូលខ្លួនមកតុលាការ គ្រប់ពេល ទេសា ។ នៅសាលា ឧទ្ធរណ៍ដែលយល់ថា " ចំនុចមួយនៃចំនុចទី៥ នៃការយល់ឃើញ របស់ខ្លួន សាលា - ឧទ្ធរណ៍មិនបានពិចារណា លើមាត្រា ១៥ ច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌអន្តរកាល ការសំរេចរបស់សាលា ឧទ្ធរណ៍ ខុសនិងគតិច្បាប់ ។ សូមតុលាការ ពិចារណា និងសូមដោះ រំលង ក្នុងក្តីខ្ញុំបាន នៅក្រៅយុំបណ្តោះ អាសន្ន ។

- ក្រោយពីព្រះស្តាប់របស់លោក ជា តារា មេធាវីការពារ
- ក្រោយពីព្រះស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋាន របស់ឯកឧត្តម អយ្យការ
- ក្រោយពីព្រះស្តាប់ចម្លើយរបស់ជនជាប់ចោទ សេចក្តីសន្និដ្ឋាន ការពារ របស់មេធាវីជនជាប់ចោទ
- ក្រោយពីបានពិភាក្សា ក្រុមប្រឹក្សា តាមច្បាប់ហើយ

តុលាការ កំពូល

- យល់ឃើញថា បង្កើនសាទុក្ខលេខ ៣៧ ចុះថ្ងៃទី ២៨ ខែ សីហា ឆ្នាំ ១៩៩៨ របស់លោក ជា តារា មេធាវីជនជាប់ចោទ ធ្វើឡើងក្នុងកំណត់ច្បាប់ តុលាការ កំពូលអាច លើកទ្រឹងនេះមកជំនុំជំរះបានតាមមាត្រា ១៥ នៃច្បាប់ស្តីពីការចាត់តាំង និង សកម្មភាពរបស់ សាលាជំរះក្តី ។

- យល់ឃើញថា ការដែលតុលាការ ក្រុងភ្នំពេញ និងសាលា ឧទ្ធរណ៍ សំរេចបដិសេធ ពាក្យសុំអោយដោះ រំលងជនជាប់ចោទ នៅក្រៅយុំជាបណ្តោះ អាសន្ន របស់មេធាវីជនជាប់ចោទ ដោយអាង ពេតថា ទ្រឹងឧក្រិដ្ឋ ទាមទារអោយមានការស៊ើបអង្កេតច្បាស់លាស់ ហើយមាត្រា ២២ នៃច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌអន្តរកាល កំណត់អោយដោះ រំលងទីតាំង ករណីប៉ះពាល់ដល់សិទ្ធិនៃ ការការពារ យ៉ាង ធ្ងន់ ដែលមិនមែន ករណីនៃ ទ្រឹងព្រហ្មទណ្ឌនេះទេ នោះគឺជា ការភ័ន្តច្រឡំ ពីព្រោះថា :

ជនជាប់ចោទ ត្រូវបានគេ បញ្ជូនប្រញូញយា ត់ខ្លួន ដោយគ្មានដីកាយា ត់ខ្លួនពី សមត្ថកិច្ច តុលាការ និង នៅពេលយប់ ម៉ោង ១២.០០ អប្រធាន ថែមទៀត ដែលជា ការរំលោភ ទៅនឹង មាត្រា ៣៨ - ៤០ នៃច្បាប់រដ្ឋធម្មនុញ្ញ មាត្រា ៣៤ - ៣៨ - ៤៧ នៃច្បាប់ស្តីពីនីតិវិធី ព្រហ្មទណ្ឌ និងមាត្រា ២០ នៃច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌអន្តរកាល ។

នគរបាលបានយំខ្លួនជនជាប់ចោទ លើសថេរ : ទេសា ៤៨ ម៉ោង ដែលច្បាប់បាន កំណត់ គំរូខ្លួនពីថ្ងៃទី ២៥ - ៨ - ៩៧ រហូតដល់ថ្ងៃទី ០២ - ៩ - ៩៧ ទើបបញ្ជូនជនជាប់ចោទ ទៅព្រះ រាជ - អាជ្ញា អមតុលាការ ក្រុងភ្នំពេញ ដែលជា ការរំលោភ ទៅនឹងមាត្រា ១០ - ១៣ នៃច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌ

អន្តរកាល និងមាត្រា ៣៨ - ៤៧ ទំនៀមទម្លាប់ប្រតិបត្តិការប្រតិបត្តិការ ។

ជនជាប់ចោទត្រូវចោទប្រកាន់ពីបទឧក្រិដ្ឋ ប៉ុន្តែ នៅពេលស្របចម្លើយសមត្ថកិច្ច ពុំបាន រកមេធាវីការពារ អោយជនជាប់ចោទឡើយ ដែលជាការរំលោភទៅនឹងមាត្រា ៧៦ ទំនៀមទម្លាប់ប្រតិបត្តិការប្រតិបត្តិការ ។

ជនជាប់ចោទឈ្មោះ ថេត វ៉ាន់ ទ័ន ត្រូវបានឃុំខ្លួន លើសថវិកា ចំនួន ៦ ខែ ដែលច្បាប់បានកំណត់ គឺយាត្រាខ្លួន នៅថ្ងៃទី ២៤ - ៨ - ៩៧ រហូតមកដល់ពេលនេះ អស់រយៈពេល ១ ឆ្នាំ កន្លះ មកហើយតុលាការ ពុំទាន់បានជំនុំជំរះ ដល់ទ្រង់អង្គលេចក្តីនៅឡើយ ដែលជាការរំលោភ ទៅនឹងមាត្រា ១៤ - ២១ ទំនៀមទម្លាប់ប្រតិបត្តិការអន្តរកាល និងមាត្រា ៦៤ ទំនៀមទម្លាប់ប្រតិបត្តិការប្រតិបត្តិការ ។

- យល់ឃើញថា ការមិនគោរពនីតិវិធីខាងលើនេះ ធ្វើអោយប៉ះពាល់ធ្ងន់ទៅ លើសិទ្ធិនៃ ការការពាររបស់ជនជាប់ចោទដោយពិតប្រាកដ ដែលតាមមាត្រា ២២ ទំនៀមទម្លាប់ ប្រតិបត្តិការអន្តរកាល តុលាការត្រូវសម្រេចដោះ លែងជនជាប់ចោទអោយនៅក្រៅឃុំជាបណ្តោះ អាសន្ន តាមការស្នើសុំរបស់មេធាវី ។

- យល់ឃើញថា ជនរងគ្រោះ បានទទួលលិខិតបង្គាប់អោយធ្វើសារណា ហើយ ប៉ុន្តែពុំបាន ធ្វើសារណា ជូនមកតុលាការ កំពូលទេ ហើយក៏ពុំបាន ចូលរួមនាសវនាការនេះ ទៀត ដូច្នោះ តុលាការ កំពូលជំនុំជំរះ ទ្រង់នេះ កំពុងមុខជនរងគ្រោះ ប៉ុន្តែចាត់ទុកជាចំពោះមុខ ។

- យល់ឃើញថា សាលដីកាប្រតិបត្តិការលេខ ១៨៤ ចុះថ្ងៃទី ២៨ ខែ សីហា ឆ្នាំ ១៩៩៨ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ដែលបានសម្រេចមកនេះ មានការខុសឆ្គងទាំងទំនង ទាំងគតិច្បាប់ ។

រ ហ ត ដូ ច ច ៖

វិនិច្ឆ័យសេចក្តីចំពោះមុខជនជាប់ចោទ កំពុងមុខជនរងគ្រោះ ប៉ុន្តែចាត់ទុកជាចំពោះមុខ

១ - ទទួលបណ្តឹងសារទុក្ខលេខ ៣៧ ចុះថ្ងៃទី ២៨ ខែ សីហា ឆ្នាំ ១៩៩៨ របស់ លោក ជា តារា មេធាវីជនជាប់ចោទ ទុកជាប្រតិបត្តិការតាមទំនងនិងគតិច្បាប់ ។

២ - ទុកជាមោឃៈសាលដីកាប្រតិបត្តិការលេខ ១៨៤ ចុះថ្ងៃទី ២៨ ខែ សីហា ឆ្នាំ ១៩៩៨ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ទាំងមូល ។

៣ - សម្រេចដោះ លែងជនជាប់ចោទឈ្មោះ ថេត វ៉ាន់ ទ័ន អោយនៅ ក្រៅឃុំជាបណ្តោះអាសន្នតាមពាក្យសុំ ។

៤ - បញ្ជូនឃុំទេវរឿងព្រហ្មទណ្ឌលេខ ៣៨ ចុះទីថ្ងៃទី ២៤ - ៦ - ៦៨ របស់
តុលាការកំពូល ទៅតុលាការក្រុងភ្នំពេញ ដើម្បីបាត់ការតាមដានទីផ្ទៃ ។

៨ - សាលដីកានេះ ប្រកាសនាសវនាការ ជាសាធារណៈនៅទីថ្ងៃទី ០៣
ខែ មីនា ឆ្នាំ ១៩៦៩ ។